

Fågelfotografering i trädgården

Några bilder från vår trädgård i Brunflo. Vi matar fåglarna varje dag så det är nästan 100% "fågelsäkert". Alla bilderna är tagna under ganska korta stunder under två olika dagar, 20/10 och 23/10. De är tagna med 500 eller 700 mm brännvidder. Koltrasten med 1000 mm.

Jag börjar med sidensvansarna som tog sig ett rejält dopp mitt på dagen i en stor vattenpöl som hade bildats på den asfalterade gångvägen som går alldeles förbi. Det var nog några hundra sidensvansar i omgivningen och de kom till pölen i omgångar. Det var stundtals ett himla liv där när fåglarna både drack och badade. Jag smög mig närmare och närmare och det var stor underhållning som pågick till det kom folk gående på vägen och skrämde dem.

En av sidensvansarna kom och satte sig bland grenarna inte långt från mig.

De kom även och käkade upp resterande röda vinbär som fanns på våra buskar. Och det var ju lika bra det, för de sjöng på sista versen (bären alltså).

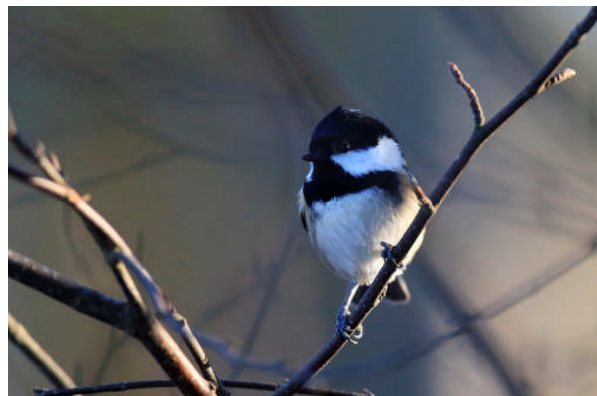
Nötväcken kommer till fågelbordet varje dag. Inte alltid så lätt att fota då den far omkring som en galning och nästan aldrig sitter still mer än några tiondels sekunder. Är väldigt orädd och kan hämta frön ur min hand ibland.

Talltitan är också en säker gäst. Det händer att den också kommer och tar frön i min hand.

Talgöxe. Svårflirtad, har aldrig hämtat ett enda frö ur min hand.

Kanske den allra trevligaste av dem alla. Svartmesen. Äter ibland solrosfrön ur handen. Väger endast 8-10 gram och är c:a 10 cm från näbb till stjärtspets. Måste vara en av våra allra minsta fåglar efter kungsfågeln, som skall vara den minsta.

Svartmes.

Domherrarna är alltid stadiga gäster. Även om de inte alltid finns vid fågelmatningen vet jag att de nästan alltid finns alldeles i närheten och de är lätta att locka på. Då brukar de komma efter en stund.

Blåmesen är här varje dag.

Denna koltrasthane får jag ju betrakta som en celebritet i trädgården. Jag tror att det är den första jag sett hemma under detta år. Han for omkring på marken och letade mask (antar jag). Den betedde sig i alla fall på samma sätt som björktrastarna gör när de letar mask på gräsmattorna.

Och till sist kommer bilden på en fågel som jag fotar för allra första gången i mitt liv.

När jag stod där och siktade på de små mesarna fick jag se att en fågel landade i den närmaste tallen, endast 5-6 m från mig. Jag var helt upptagen med fotandet och hann inte se vad det var som kom farande och landade på barken och direkt kutade över till tallens baksida. Det första jag tänkte var att det självklart var en nötväcka då de också brukar komma som kanon och landa på tallen för att sedan springa omkring i full fart. Men det var något med färgen och då förstod jag direkt vad det kunde vara. Det finns endast två fågelarter i Sverige som springer omkring på trädstammar som denna gjorde. Jag riktade om objektivet och väntade. Plötsligt kom den fram på andra sidan och blev helt synlig. Jag såg då direkt att det var en **trädkrypare** och tänkte nu eller aldrig skall jag få dig på sensorn. Den var svår att följa med kameran för den sprang fort fram och tillbaka och jag befann mig väldigt nära tallen. Plötsligt bar det iväg i full fart uppåt och jag knäppte många bilder. Endast denna blev en godtagbar bild på min allra första trädkrypare.

Reinhold Skoglund